

KAMPEN

 Hans veier er uransakelige, er de ikke? Underfulle Herre! Hvor herlig det er å stole på Ham. Jeg er helt sikker på at dere har hatt en fantastisk stund i kveld. Og åpnet nettopp døren der for en liten stund siden og hørte søster Gertie synge den gamle sangen: *Fortsett å holde på, bare en time til*, brakte den tilbake minner fra min lille menighet, da det var like før jeg reiste den andre gangen, for å dra ut på misjonsfeltet. Jeg ser nå på en “Søk Gud først” her foran, over denne gamle bjelken, jeg husker Sammy Davidson malte det der for omtrent tjuefem år siden, på den andre siden tror jeg det står: “Hvor vil du tilbringe Evigheten? Tenk!” Og rett *her* var en—en “Kvinne ved brønnen”, og, “Daniel i Løvehulen.” Åh, du! Mange ting har skjedd siden den gang.

2 Omtrent rundt klokken fem i ettermiddag, fikk jeg en hastedtelefon som kom rundt tretti, førti miles ute på landsbygda her, om en døende kvinne, og en veldig kjær venn, Georgie Carters mor. Og jeg visste at det var mange forkynnere her, som kunne holde i trådene til jeg kom tilbake. Edith har vært veldig dårlig, også. Og mens vi var der, beveget Herren Gud Seg på scenen, og søster Carter er langt fra å dø. Så, så vi er takknemlige for det.

3 Og nå begynner det å bli tid for nattverdsmøte ganske snart, jeg tror de skal starte rundt klokken tolv. Hvilket tidspunkt har dere planlagt å ha det? [Broder Neville sier: “Når som helst, begynner nå når som helst til rett over halv tolv.”—Red.] Bare når som helst vi . . . Hvor mange skal ta nattverd i kveld, la oss se hendene deres. Det er, åh, det er fantastisk. Ja vel, jeg ønsker bare å si et ord eller to. Kanskje jeg setter klokken min her for omtrent ti, femten minutter, så begynner vi nattverden. Nå, elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Amen. Og jeg vet at dere har hatt en flott tid, har dere ikke?

4 Vel, er det ikke broder Thomas Kidd og søster Kidd her, helt fra Ohio. Jeg antar de har vært oppe. Åh, det er fint, jeg håper det er på lydbånd, og at jeg får det. Du vet, de gir ikke opp. De er bare noen få dager under hundre, men—men det er det som gjør at jeg holder motet oppe, er å se folk som det. Tenk, jeg er en gammel mann, og før jeg ble født, forkynte de Evangeliet. Og så, her er jeg en gammel mann, og de, hvis de ikke kan komme seg ut og få stemmen til å lyde ut, tar de bare en lydbåndopptaker og går fra sykehus til sykehus, hus til hus, og forkynner Evangeliet. Det er veldig fint. Amen. Jeg gleder meg sannelig over dem og over alle de som deltok på disse møtene her.

5 Nå, husk, vi vil kunngjøre det nå, om Herren vil, så snart kirken er ferdig, som de sier vil være omkring den tiende februar,

ja, vi, om Herren vil, ønsker vi å bruke minst åtte eller ti dager, eller kanskje to uker, på de *Syv Segl* i Åpenbaringen. Og vi vil sende ut kort til våre besøkende fra rundt omkring, hjemmefra her, og la dem vite i god tid på forhånd, så hvis de bestemmer seg for å komme, vel, så er vi virkelig glade for å ha dere her. Og kanskje Herren vil gi oss en ny manifestasjon av Sitt Nærvær slik Han gjorde forrige gang, da vi var ferdige med de *Syv Menighetstider*.

6 Om du noen gang ønsker å be for noen, vel, husk på meg hele tiden, for jeg er en som virkelig trenger det. Nå, jeg skammer meg litt over meg selv, for at jeg bruker opp disse ti, femten minuttene her, til å si litt før vi begynner, men la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

7 Herre Jesus, åh, kampen vil være over en dag, og det vil ikke være noen flere syke å be for, og det vil ikke være noen flere syndere som må omvende seg. Men, Far, mens denne dagen er hva den er, la oss arbeide mens vi har lys å arbeide i, for tiden kommer da ingen kan arbeide. Nå, bare en liten stund, Herre, jeg ville følt det ille hvis jeg ikke, jeg avsluttet dette året uten å si noen flere ord. Hjelp meg, Far, jeg ber, at jeg må si noe som vil sette mot i hjertet til Ditt folk, at vi kunne dra herfra i kveld etter å ha tatt nattverden, og vi innser at det er styrke i nattverden. Israel tok nattverden først nede i Egypt, og vandret i førti år uten at skoene deres ble slitt ut eller at klærne ble fillete. Og, ut av to millioner mennesker, var det ikke en svak iblant dem da de kom ut av ørkenen. Herre, la oss huske det i kveld når vi nærmer oss denne store stunden. I Jesu Navn vi ber. Amen.

8 Hvis jeg skulle tale ut fra det bakgrunnsstoffet som jeg hadde skrevet ned, som jeg skulle begynne på denne ettermiddagen, ville vi være her til klokken fem om morgenen. [Noen sier: “Det er helt i orden.”—Red.] Men jeg ønsker bare å lese et Ord fra . . . [“Det er helt i orden.”] Takk. Fra Efeserne, det 6. kapitlet, 12. verset, og bare for en liten stund nå, for mot.

For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot . . . herskere over . . . denne verdens mørke, mot åndelig ondskap i det høye.

9 “Åndelig ondskap i det høye.” Og jeg ønsker å trekke ut en liten, ti eller femten minutters kontekst, eller tekst, rettere sagt, jeg ønsker å kalle det: *Kampen*. En kamp er en styrkeprøve. Og vi, hvor vi har . . . prøver styrken. Før i tiden . . . Før i tiden gjorde indianerne opp en ild, og de satte så mange menn på *denne* enden av tauet, og så mange på *denne* enden, og dragkampen, styrkeprøven, ville trekke den tapende part over ilden. Og nå vet vi at det er mange ting, og vi kunne bygge på dette i noen få minutter, om—om kamp, men jeg ønsker å tale i disse minutter raskt over den største kampen som finnes, det vil si mellom

Menigheten og satan. Den store styrken til satan. Og vi ønsker å tale om Guds store styrke, i Hans Menighet.

¹⁰ Nå, denne store kampen har pågått i mange år. Den begynte i Himmelen, og satan ble kastet ut på jorden, og så ble han en fiende av Guds folk. Og, siden da, har han brukt all sin styrke og sin strategi, for å prøve å trekke Guds folk over ilden, eller inn i ilden sin.

¹¹ Og vi vet Hvem som har størst kraft, Gud har. Og Gud, da Han ga Sitt folk den beste Tingen Han kunne, til å bekjempe satan med, var Hans Ord. Nå, fordi Ordet er Gud, og hvem er sterkere enn Gud? Så, Ordet er Gud, og Ordet blir vår styrke. Gud i Menigheten, blir dens Styrke til å trekke satan til sin egen ild som han har gjort. Og dragkampen fortsetter. Nå, Jesus sa i Markus 16: "I Mitt Navn skal de kaste ut djevler."

¹² Nå, jeg vet at det er et gammelt ordtak som folk, eller, det er et gammelt ordtak som . . . og det er ikke så gammelt, heller. Folk tror ikke på demoner i denne tid. Men tingen å gjøre, etter min mening, er å kjenne din fiende. Og—og kjenn din fiende, og tren for kampen som du kommer til å få når du møter ham, fordi du kommer til å møte ham. Og kjenn ham, kjenn hans . . . vit hva hans styrke er, og tren så for denne kampen når du møter ham. For én ting er sikkert, du kommer til å møte ham, og derfor trener du for kampen.

¹³ Nå, å trene til en kamp, er akkurat som en bokser. Hans—hans fiende som han kommer til å møte der ute i kampen, for å kjempe, en virkelig god bokser kjenner og studerer vanligvis motstanderen sin. Han studerer slagene hans, vet hvordan han bokser, enten han lener seg fremover, henger bakover, bokser høyrehendt eller venstrehendt. Han studerer alt dette. Og så hvis han er en god, smart bokser, får han seg en sparringspartner som vil bokse akkurat som motstanderen hans bokser, for han vil kjenne alle hans slag, når han kommer til det stedet.

¹⁴ Og jeg tror det er en veldig god ting for kristne å gjøre. Det er riktig. Og nå hvis du ønsker å begynne å trene, begynn med Johannes 3,16, Den Gylne Regel. Begynn rett med det, og det vil få deg inn i ringen. Og tren så på—på knockout-slagene, for du kommer til å måtte bruke dem. Alle vet det. Du må trene for å slå fienden din. Og Gud bruker alltid Sitt Ord. Vi må huske at Gud bruker Sitt Ord for å beseire Sin fiende. Hvis Gud kunne tenke eller kunne ha gitt Sitt folk noe bedre å beseire fienden med, ville Han ha gjort det. Så som jeg alltid har sagt: "Når Gud tar en avgjørelse, så er den det beste som er. Han trenger aldri å forandre Sine avgjørelser." Så den første avgjørelsen Gud ga Sitt folk i Edens hage, for å bekjempe fienden, var Sitt Ord. De var befestet med Hans Ord.

¹⁵ Og nå skal fienden studere . . . vår strategi med Ordet. Og, så, har satan studert alt dette så perfekt, at da han kom til Eva,

hadde han den—den beste strategien han kunne bruke på henne, og det var å resonnerer med Ordet. Nå, du bør aldri resonnerer med Guds Ord. Bare tro Det. Ikke prøv å forklare Det. Ikke prøv å forstå Det. Nå, du kan ikke forstå Gud, så Gud er Ordet, og Det er gitt for å tro. Og der er vår Styrke, bare ta imot Ordet. Og alle vet at et frø i den rette slags jord vil produsere sitt slag. Og vi bare aksepterer Ordet.

¹⁶ Og, nå, Eva begynte å stoppe opp, for å resonnerer, da han . . . hun siterte Ordet for ham, at: “Gud sa: ‘Dere skal ikke spise av det, for den dagen dere spiser av det’, den dagen dør vi.”

¹⁷ Og satan var aldri uenig med henne. Han sa: “Ja visst, det er riktig.” Men han sa: “Du skjønner, du trenger litt nytt Lys.” Noe litt annerledes enn det Gud sa. “Og hvis du gjør det, vil du bare bli litt smartere. Dine øyne vil bli åpnet.”

Men hun sa: “Vel, Gud sa vi ville dø.”

¹⁸ Han sa: “Åh, sannelig . . .” Ser du, der har du det, bare så mye: “Du vil så visst ikke dø.” Men Gud sa du ville, og det avgjør saken! Og det—det avbrøt den store dragkampen da, og trakk hele menneskeslekten inn i døden, fordi Eva lyttet til en resonnering imot Guds Ord. Nå, det er en skam at hun gjorde det, men det er i fortiden. Men nå er vi fremdeles befestet, og det bindeleddet ble bygd opp i Kristus Jesus. Vi vet det. Gud ga oss vårt beste forsvar, ganske enkelt å stole på Hans Ord.

¹⁹ Dere vet, og mange i dag sier at det ikke finnes noe slikt som djevelen. De tror det bare er en tanke. De tror det. Og det er mennesker som tror at—at—at Den Hellige Ånd er en god tanke, og at djevelen er en dårlig tanke. Men hvis du legger merke til, når Bibelen taler om Den Hellige Ånd, sa Han: “Når Han, Den Hellige Ånd kommer.” Og “Han” er et personlig pronomen. Ser dere? Så, Han, Han er en Person. Og djevelen er en person. Og demoner er personer. Ja, de er demoner, og de—de kommer på mange måter. Men de tror at det er en gammeldags idé.

²⁰ En mann argumenterte med meg her for noen uker siden. Han sa: “Vet du hva du gjør? Du bare får disse menneskene til å tenke noe, når du forteller dem det. Det er bare en tankeendring.”

²¹ Jeg møtte nøyaktig det samme i India en gang, da de hellige mennene, der hvor vi hadde, tror jeg, den største forsamlingen jeg noen gang har talt for, i ett enkelt møte, som var en halv million mennesker, og jeg oppfattet det ved skjelning i Ånden. Og de så at Den Hellige Ånd kalte ut folk, og kalte dem, ute i forsamlingen, og fortalte forskjellige ting, og oppfattet tankene deres. Rajaene og de hellige mennene, de sa: “Han leser tankene deres.”

²² Så en liten stund, rundt fem eller seks hadde gått gjennom bønnekøen, og en blind mann kom gjennom. Og han var fullstendig blind, og øynene hans var så hvite som skjorten min. Og jeg sa: “Nå, her er en blind mann, hvem som helst kan se at han er blind.” Og jeg sa: “Hvis jeg kunne hjelpe ham, ville

jeg gjøre det, men den eneste måten jeg kunne gjøre det på, ville være ved en gave, å kanskje si noe som han har gjort; og det ville vekke en tanke om at hvis Gud visste hva han har gjort, ville Han sannelig vite hva han kommer til å gjøre.” Så, jeg sa: “Nå, ser på ham”, jeg sa, “nå, han er en soltilbeder. Han har vært blind i tjue år.” Og, da tolken sa det, var det riktig. Jeg sa: “Han er en gift mann. Han . . . hans kone er ganske liten, og han har to sønner, en på rundt syv, en på ni.” Det var helt riktig. Sa navnene deres, hva det var.

²³ Så ute i forsamlingen, fra stedet der folket var, kom den bølgen inn: “Det er mentalt, det er noe i likhet med—med en psykisk tankelesning.”

²⁴ Så tenkte jeg: “Herre, hvis Du bare vil hjelpe meg. Jeg—jeg trenger Din hjelp, Herre. Disse menneskene prøver å klassifisere dette som telepati. Og det er det ikke, og Du vet det, Herre.” Likevel hadde jeg gitt dem Skriftstedet, at Jesus sa Han ikke gjorde noe før Faderen viste Ham. Og så, snudde jeg meg for å se på mannen igjen, jeg så ham rett over der i en visjon, med like så gode øyne som jeg har. Jeg tenkte: “Nå er tiden inne.”

²⁵ Jeg sa: “Denne mannen er en soltilbeder nå, og han er blitt blind.” Og jeg sa: “Nå, det . . . Der er de muhammedanske prestene, og der er prestene til sikhene, jainerne og de ulike religionstypene, Buddha. Nå, denne mannen ønsker å få sitt syn. Nå, dere ville sagt at han—han tilba skapelsen i stedet for Skaperen. Jeg tror det også. Men her sitter vi i kveld.” Jeg sa: “Og vi har vært . . . i dag ble jeg tatt imot i Jain-templet, der sytten forskjellige religioner var der for å intervju meg, og alle sammen imot Kristus, alle sammen!” Og jeg sa: “Nå, og mange av dere menn var der nede. Nå, hvis Kristus tar så feil, så ønsker denne mannen å ha rett, og sannelig vil skapelsens Gud som skapte verden, være den Eneste som kan gi ham hans syn. Det er fornuftig.” Og jeg sa: “Nå, hvis noen av dere, muhammedaneren her er den ledende religionen, hvis den muhammedanske presten vil komme hit og gi ham synet hans, så vil jeg følge muhammedaneren, eller hvis Buddha-presten vil komme og gi ham synet. Men la den Gud som skapte ham, Gud, noen er Gud et sted, for det må finnes, vi kan ikke ha en skapelse uten en Skaper. Og det må en Skaper til, for å skape synet i disse øynene. Han hadde vært blind i tjue år, fra å se på solen, og trodde han ville komme til Himmelen hvis han gjorde det. Mannen gjorde det i uvitenhet.” Jeg sa: “Hva ville dere Buddha-prester gjøre? Dere ville bare forandre tankegangen hans. Dere ville si at han tar feil.” De tilber sine døde forfedre. Og jeg sa: “Nå, dere tror han, dere ville si at han tok feil, men hva ville dere gjøre? Dere ville forandre tankegangen hans.” Og jeg sa: “Hva ville muhammedaneren gjøre? Endre hans måte å tenke på. Sikhene, jainerne og så videre, forandrer deres tankegang.”

²⁶ Jeg sa: “Vi har det samme i De forente stater. Metodistene

ønsker alle å få alle baptistene til å bli metodister, og pinsevennene ønsker å ta alle metodistene og gjøre dem til pinsevenner. Det er en tankeendring. Men det er ikke det vi snakker om. Vi snakker om Gud, Skaperen.” Og jeg sa: “Sannelig vil Skaperen tale.” Og, nå, jeg ville ikke ha sagt det hvis ikke den visjonen hadde vært der, på ingen måte. Nå sa jeg: “Nå, hvis den Ene som er, la Ham være Gud, komme og gi ham synet igjen.” Og jeg sa: “Nå utfordrer jeg en hvilken som helst prest eller raja, eller hellig mann eller hva det kan være, kom og gi ham synet igjen, og jeg vil følge din filosofi, du har fått en omvendt.” Og det var den tauseste gruppen jeg noen gang har hørt. Ser dere? Ingen gjorde det.

²⁷ Og jeg sa: “Hvorfor er dere så stille?” Jeg sa: “Grunnen til at dere er det, er fordi dere ikke kan gjøre det, og det kan ikke jeg heller. Men Himmelens Gud som reiste opp Sin Sønn Jesus Kristus, Hvis tjener vi er, har nettopp vist meg en visjon om at mannen kommer til å få synet igjen.” Ser dere? Jeg sa: “Nå, hvis det ikke skjer, så kan dere beordre meg ut av India. Men hvis det skjer, skylder hver og en av dere å gi sitt liv til Jesus Kristus. Jeg ønsker å spørre dere, hvor mange her inne vil gi sitt liv til Kristus hvis denne blinde mannen får synet igjen? Du ser prestene dine, ingen kommer opp hit. Hvorfor kommer de ikke, hvis de har fortalt deg at religionen deres er så stor og så flott? Hvorfor kommer ikke noen og sier noe?” Ingen kom. Jeg sa: “Så dere der ute, hvis dere ser denne blinde mannen stå her . . .”

²⁸ Og opp kom en lege for å undersøke øynene hans. Han ristet på hodet, han sa: “Han er blind.”

²⁹ Og så sa jeg: “Selvfølgelig er han blind.” Men jeg sa: “Hvis . . . Og hvis Gud gir ham synet igjen, hvor mange av dere vil tjene Jesus Kristus?” Og så langt jeg kunne se, hav av svarte hender. Snudde meg til mannen og sa: “Herre Jesus, la det bli kjent at Du er Gud.” Mannen kastet seg om halsen min, og der satt borgermesteren i Bombay, kastet seg om halsen hans, han så like godt som noen.

³⁰ Hva er det? Det er—det er faktisk en kraft! Gud er Gud, og satan er satan! Hvis du ikke tror på en djevel . . . Da jeg begynte, støtte jeg—jeg på ham hver dag. Ikke fortell meg at det ikke finnes noen djevel, for jeg vet bedre. Jeg må kjempe mot ham hver dag. Så jeg vet at det er—det finnes en djevel. Og du må være opplært når du møter ham. Ikke opplært i psykologi, ikke opplært i utdanning; men opplært av Den Hellige Ånd; Guds kraft i Sitt Ord, for å manifestere Det. Kjenn din fiende. Åh, så ondskapsfull han er!

³¹ Jeg kunne virkelig tenke meg å stå her nå og dvele ved det, gå tilbake gjennom Bibelen og vise dere en mann bak der som sto ansikt til ansikt med det. Hvordan de i kampen mot fienden befestet seg ved Guds Ord. Noah opplevde det, og han visste at

Gud hadde fortalt ham at det kom til å regne. Og striden pågikk mellom vitenskapen og Guds Ord: Vitenskapen sier: “Det kan ikke skje.” Gud sa: “Det vil skje.” Amen.

³² Det samme eksisterer i dag. Det vil skje! Det skjer! Det er djevler! Men Jesus kastet dem ut, og Han ga Sin Menighet myndighet til å gjøre det: “Kast ut djevler i Mitt Navn!” Han kastet ut syv djevler av en vakker kvinne en dag. Og Han sa: “Når den urene ånd er gått ut av en mann, vandrer den på tørre steder, vender tilbake da, og tar med seg syv andre djevler.” Nå, det viser at hvis mannen var rensset for djevler, var det noe i ham som hadde gått ut. En djevel hadde gått ut! Nå, da djevlen flyttet ut, at Gud . . . gir Gud en mulighet til å flytte inn. Så, og når han går ut, la Den Hellige Ånd komme inn. Ikke bare la det være med det. Hvis du bare omvender deg fra syndene dine og fortsetter, så kommer du til å få det verre enn noen gang. Men la det stedet der satan en gang bodde og okkuperte, la det bli fylt med Guds Hellige Ånd, og da vil du ha styrken av Guds Ord i deg, manifestert, og kaste ut djevler. Kampen pågår. Kveldslysene skinner. Guds Hellige Ånd er til stede.

³³ Og nå er det bare rundt—rundt tre minutter til det tidspunktet da fløytene skal lyde, og det vil bli midnatt. Så idet vi forlater denne bygningen, for å dra til våre forskjellige steder og våre hjem, og å møtes på utsiden, og å møte verden, la oss ikke gå som vi gjorde før. La oss gå i kraften av Hans oppstandelse. La oss gå i Jesu Kristi Navn, med et banner løftet høyt, og med tro på Hans Ord, til å håndtere det tveeggede Sverd, med skjoldet og Guds fulle rustning på, for å møte fienden, fordi han blir sterkere og mer kraftfull for hver dag. Når—når fienden kommer inn som en flod, reiser Guds Ånd opp en standard mot ham. Hvis vi har kommet til enden på disse tingene som vi . . . og Guds mysterier har blitt fullendt for oss, vi ser etter mer styrke, en bortrykkende styrke, for å møte en verre kraft, som vil bortrykke Menigheten og ta Den inn i Herligheten. Vi må ha det. La oss møte 1963 med en utfordring, at, vi er den levende Guds tjener! Og som Sadrak, Mesak og Abed-Nego fra gammel tid, vil vi ikke bøye oss for denne verdens djevler og ta tilbake dette som vi har snakket om, men la oss fortsette kampen.

³⁴ Jeg føler i kveld, mens vi lytter etter disse fløytene, litt som David gjorde den fryktelig varme natten da han lå der ute under morbærbuskene, og fienden var kampklare. Hvilken stund det må ha vært for David! For et øyeblikk for ham som lå der! Han visste ikke hvordan han skulle gå frem, han visste ikke hva han skulle gå etter, for han visste at han var i mindretall. Men, med ett, hørte han lyden av en Vind som gikk gjennom toppen av buskene. Han visste at Gud gikk ut foran ham, og han gikk til kampen. Jeg føler noe slikt i kveld, etter gårsdagens Budskap, jeg befinner meg i den mørkeste stunden som jeg noen gang har erfart i mitt liv. Jeg føler meg som Jesaja i templet etter å ha sett

de englene, jeg er en mann med urene lepper, og bor blant folk med urene lepper. Men hør her, jeg—jeg er . . . Jeg må møte det på en eller annen måte, og, det eneste er at jeg venter på å høre raslingen gjennom morbærbuskene, for å gå å møte fienden hvor enn den er. Gud hjelpe oss å gjøre det.

³⁵ Og nå tror jeg det er ett minutt til klokken tolv. Og 1962 med all sin fortid, la oss la det være fortid.

³⁶ La oss reise oss nå, hver og en av oss. Striden pågår. Hver enkelt av dere . . . Paulus sa: “Glem de tingene som er i fortiden”, alle våre feiltrinn i fjor: “Jeg jager mot målet for det høye kall.” Alle mine feil som jeg har gjort i alle disse årene, tilgi meg for dem. Gud, tilgi meg. Menighet, tilgi meg. Og tjenesten som jeg—jeg har sviktet i, føler jeg; Gud, tilgi meg for det. Menighet, tilgi meg for mine feiltrinn. Og jeg vil jage mot det høye kallets mål i Kristus Jesus. Hva enn morgendagen bringer, vet jeg ikke, men jeg vet Hvem som holder 1963.

³⁷ La oss løfte våre hender til Gud nå, og la oss be på vår egen måte, idet vi gjør våre bekjennelser, og ber Gud om å hjelpe oss gjennom dette neste året som kommer.

³⁸ Himmelske Far, mens vi står her, idet mange tanker dør ut i våre hjerter, og om feilene fra siste året, og når vi nærmer oss at 1962 tar slutt og fødselen av 1963, Å Gud, må vi komme ett trinn høyere opp på stigen, slik at vi kan se Jesus og Hans program. Må alle her, Herre, i bønn, mens det gamle året dør, og den nye fødselen av det nye året kommer inn, må det gamle menneskets synd og vantro dø ut i vårt hjerte, og den nye Fødselen komme inn med 1963, som en fremfarende, mektig Vind som kan fylle våre vesener og gjøre oss til nye skapninger i Kristus.

³⁹ Gjør oss til skikkete tjenere. Tilgi fortiden vår. Velsign vår fremtid. Led oss, Å Herre Gud, med Din mektige hånd, Jehova. Velsign disse forkynnerne her. Velsign alle lekfolk, alle de besøkende. Vær Du med oss, Herre. Vi er Dine tjenere, og vi gir oss selv fullstendig til Deg for 1963, slik at Din Ånds kraft kan få mer herredømme i vårt liv og i vårt vesen. Hjelp oss, Gud. Tilgi oss og hjelp oss, vi ber. Reis opp mektige menn! Reis opp mektige krigere i Troen! Åpne dette året, Herre, den skjulte Mannaen, denne Klippen under klippen, slik at vi kan se Guds program. Kron pyramidene i livet vårt, Herre; sett Toppstenen, Kristus Jesus, på hver og en av oss. Må Hans herlige, storslåtte, hellige velsignelser være over oss alle. Må Den Hellige Ånds ild komme over oss. Må oppstandelsens kraft bli manifestert. Gud, hvor vi takker Deg i kveld. Vi er Dine. Vi gir oss selv fullt og helt til Deg, Herre.

⁴⁰ Når jeg drar ut dit, uten å vite hvor eller hvordan, eller hva jeg vil gjøre, stoler jeg på Deg, Allmechtige Gud, at Du vil veilede meg, Din ufortjente tjener, så jeg kan bli brukt til Den Allmechtiges heder og ære. Gi det, Far.

41 Ta imot våre bøønner. Velsign vår innsats. Helbred de syke og plagede, både åndelig og fysisk. Og gjør oss til Dine tjenere. Vi er leiren, Du er Pottemakeren. Form oss, hver enkelt, på Din Egen måte, slik at vi kan passe sammen med Kristus Jesus, som et lem på Hans Legeme. For vi ber om det i Jesu Navn, og for Hans skyld og for Evangeliets skyld. Amen og amen.

[En broder taler i tunger. En annen broder gir en tydning—Red.]

42 Takk, Fader Gud. Vi takker Deg for denne Nyttårsformaning som sender oss ut med håp og med trøst over å vite at ved å tale disse ordene til disse mennene som ikke visste, at Budskapet er sant, og Du ber oss om å stå ved Det. Vi vil gjøre alt vi kan, Herre, for å stå ved Deg og Ditt Ord.

43 Ta imot oss i Navnet til Ham som lærte oss alle at vi skulle be på denne måten, [Broder Branham og forsamlingen ber sammen—Red.]: “Fader vår, Du som er i Himmelen, la Ditt Navn holdes hellig. La Ditt Rike komme. La Din vilje skje på jorden, som i Himmelen. Gi oss i dag vårt daglige brød. Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere. Og led oss ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde; for Riket er Ditt, og makten og æren i all evighet. Amen.”

44 Herren velsigne deg og bevare deg. Men de som må dra hjem nå . . . Nå er den fem minutter over, det er fem minutter inn i 1963. Nå, må Gud velsigne dere. Og—og dere som ønsker å bli til nattverd, dere er bare velkomne til å bli, vi vil gjerne ha dere. Det er ikke en lukket nattverd, det er for enhver troende som er i fellesskap med Kristus. Du er velkommen til å bli og ta nattverden med oss. Og grunnen til at vi gjør dette, er fordi dette er det første vi gjør før vi begynner en reise. Og Israel, før de begynte sin reise, drepte de lammet og spiste de bitre urtene og begynte reisen. Og jeg tenkte: “Hvor passende dette er i kveld!” Lammet har blitt drept, Det har blitt tilberedt, høytiden, og det er midnatt. Det var da de spiste det, vet dere, ved midnatt. Så la oss, du som ønsker å bli hos oss og gjøre deg klar for reisen som kommer, som ligger foran, vil vi gjerne ha deg her. Gud velsigne deg.

45 Og dere som må dra nå, kan dra hjem igjen, og Gud være med dere inntil jeg møter dere igjen. Amen. Resten av dere kan sette dere, og så vil vi begynne nattverden. Søsteren vil . . . Ja vel, sir.

Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!

Inntil vi møtes ved Jesu føtter; (Inntil vi møtes!)

Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!

Gud være med dere inntil vi møtes igjen!

46 La oss synge den igjen mens vi venter, vet dere, på de som skal ut. Kan bli stille, og siden dette er en veldig høytidelig ting. Jeg skal lese noe fra Skriften her om et øyeblikk, som er veldig, veldig, veldig bra. Og la oss nå synge den igjen.

Inntil vi møtes! Inntil . . .

La oss bare håndhelse på noen. Hvis det er noe galt i livet ditt, den personen er her som du har gjort urett mot, gå til dem nå og gjør det opp.

Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!

Gud . . .

Vil pianisten komme til pianoet, vær så snill?

. . . med dere til vi møtes igjen!

Inntil vi . . .

⁴⁷ [Broder Neville sier: “Gud velsigne deg, broder Branham.”—Red.] Jeg overgir alt dette i dine hender, broder Neville. [“Herren velsigne deg. Jeg tror . . .? . . .”]. . .? . . .

Inntil vi møtes!

Gud være med dere til vi møtes igjen!

Gud velsigne deg, broder.

Han bryr Seg om deg,
Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygger,
Han bryr Seg om deg.

La oss synge den igjen.

Han bryr Seg om deg,
Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

⁴⁸ Er ikke den vakker? La oss synge den igjen mens de blir stille.

Han . . .

Bare lukk øynene.

. . . for deg,
Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

⁴⁹ Himmelske Far, vi er så glade for at vi fant den sannheten, i våre mørkeste stunder eller når solen skinner, verken forlater Han eller svikter oss. Vi er så glade for det som vi har, vår tillit er bygd på intet mindre enn Jesu Blod med rettferdighet. Vi stoler, Herre, ikke på denne verdens berømmelse. Vi stoler, vi tør ikke stole på selv den beste personen, men stoler fullstendig på Jesu Navn. Hvor vi takker Deg, Far.

⁵⁰ Nå er vi i ferd med å delta i en av de—en av de svært få naturlige forordningene som Du etterlot oss. Den ene var dåp, den andre var nattverd, og den neste var fotvask. Å Gud, vi trer bare høytidelig inn, da vi vet at dette Lammet er Påskelammet. Den—den store ørkenreisen lå like foran barna. Blodet måtte først strykes på dørkarmene, før man tok imot påskelammet.

⁵¹ Gud, ransak våre hjerter nå. Er Blodet der, Herre? Hvis det ikke er det, ber vi om at—at Du vil anvende det akkurat nå, og som tar bort syndene våre og dekker dem, og de vil bli adskilt fra oss, Herre, denne verdens synder, slik at vi kan være hellige og presentable for vår Far nå, idet vi kommer for å ta legemet og det utgytte Blodet til vårt Lam, Guds Sønn, vår Frelser. Gransk våre hjerter mens vi leser, Far, og gjør oss så til Dine Egne. For vi ber om det i Lammets Navn, Jesu Kristi. Amen.

⁵² I Korinterbrevet, det 11. kapitlet, ønsker jeg å lese noen få vers, begynner med det 23. verset, der leser jeg dette. Det er Paulus som taler til den korintiske menigheten.

For jeg har mottatt fra Herren det jeg også har overgitt til dere: At Herren Jesus i den natt . . . Han ble forrådt, tok et brød,

og da Han hadde takket, brøt Han det og sa: Ta, og et! Dette er Mitt legeme som er brutt for dere. Gjør dette til minne om Meg!

På samme måte tok Han også begeret, og etter måltidet tok begeret, men da Han hadde spist . . .

Unnskyld meg. La meg lese det på nytt.

På samme måte tok også Han begeret etter måltidet og sa: Dette beger er den nye pakt i Mitt blod. Gjør dette til minne, så ofte dere drikker dette, til minne om Meg.

For så ofte dere spiser dette brød og drikker av dette beger, forkynner dere Herrens død, inntil Han kommer.

Derfor skal hver den som spiser dette brød eller drikker dette Herrens beger uverdigg, være skyldigg i Herrens legeme og blod.

Men hvert menneske må prøve seg selv, og så kan han ete av brødet og drikke av begeret.

For den som spiser og drikker uverdigg, eter og drikker dom over seg selv fordi han ikke akter på Herrens legeme.

Av den grunn er det mange syke og svake blant dere, . . . mange har sovnet inn.

For hvis vi skulle dømt oss selv, ville vi ikke blitt dømt.

Men når vi blir dømt, tuktes vi av Herren, slik at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden.

Derfor, mine brødre, skal dere vente på hverandre når dere kommer sammen for å ete.

Men om noen er sulten, skal han spise hjemme, så dere ikke kommer sammen til dom. Det andre vil jeg ordne opp i når jeg kommer.

⁵³ Når jeg tenker på dette, den mest høytidelige stunden! Det er også skrevet at da denne nattverden først ble gitt ut, og fotvask . . . som vi må hoppe over i kveld, fordi vi ikke har noe vann. Vannet er helt avstengt, og vi hadde ikke engang tilgang til toaletter i kveld, fordi de bare måtte skjøte det sammen så godt de kunne, for at vi kunne ha dette møtet i kveld. Men vi vil gjøre som de gjorde, det står, jeg tror Lukas uttalte det, at “De sang en salme og gikk ut”. Men vet du hva dette representerer? Vet du, i begynnelsen, da denne forordningen først ble gitt i Israel, nede i Egypt, var de på vei til det lovede land. Og det er det vi føler i kveld, at vi er på vei til det Lovede Land. Og reisen ligger foran oss.

⁵⁴ Og de hadde et tegn, da dødsengelen kom forbi, at det måtte være blod på døren, ellers døde den eldste sønnen eller det eldste barnet i hjemmet. Tanken var, og den virkelige meningen var, først å anvende blodet. La du merke til hvordan Paulus plasserte det her? “Dersom noen spiser uverdige, spiser og drikker han dom over seg selv, fordi han ikke akter på Herrens legeme”, som betyr det samme, at død, åndelig død, hviler på den personen som tar del i Herrens måltid uverdige. Det vil si, være ute å drikke og feste og leve som verden, og komme til Herrens bord. Vi skulle ikke gjøre det. La oss nå rense våre hjerter og rense våre hender fra . . . og våre sinn fra onde tanker, slik at vi kan komme til Herrens bord, ærbødig og hellig, siden vi vet at vi forener oss med vårt Offer, Kristus Jesus, som er vår eneste frelse.

⁵⁵ Og nå, i kveld, måten vi gjør dette på, er at en av de eldste står her, broder Zabel. Og jeg tror, broder Zabel, i kveld, hvis du ville kalle inn fra plattformen først, slik at disse menneskene kan komme fra plattformen og danne din første kø her, om du vil. Nå, broder Zabel vil lede dere, om en liten stund, så snart vi ber velsignelsen over nattverden.

⁵⁶ Dette kosher-brødet, det er laget av kristne. Det er usyret brød. Og hvis du legger merke til det, når du legger det i munnen din, er det veldig grovt, nesten bittert. Det er rynkete og knust, blandet, det betyr den knuste, ødelagte kroppen til vår Herre Jesus. Åh, bare ved tanken på det, virker det som at hjertet mitt gjør et ekstra hopp! Når jeg tenker på at Han ble såret og knust og slått, den uskyldige Guds Sønn! Vet du hvorfor Han gjorde det? Fordi jeg var skyldig. Og Han ble meg, en synder, slik at jeg ved Hans Offer kunne bli lik Ham, en Guds sønn. Hvilket Offer!

La oss bøye våre hoder.

⁵⁷ Aller Hellige Gud, mens jeg holder i denne lille metallskålen i kveld, dette brødet som representerer den knuste, sårede, lemlestedede, forslåtte kroppen til vår Herre, der profeten ropte ut: “Han ble såret for våre overtredelser, knust for vår misgjerning, straffen lå på Ham for at vi skulle ha fred, og ved Hans sår ble vi helbredet.” Åh, hvor vi husker det, Herre! Idet jeg forener meg

med det Offeret i kveld, og denne forsamlingen på samme måte, Herre, med Offeret, må vi huske vår Herre, Hans død og Hans pisking, og alt Han gikk gjennom for oss, idet vi tar dette brødet inn i vår munn. Gud, vi er et uverdige folk, vi er ikke skikket for en slik hellig ting, så la Din hellighet, Herre, Ditt Nærvær og Ditt Blod, rense våre hjerter. Og når vi mottar det, må vi ta en fast beslutning i vårt sinn, å hele tiden tjene Ham dag og natt, alle dagene i vårt liv. Hellige nå dette brødet for dets tiltenkte bruk. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

⁵⁸ Og jeg holder dette i mine hender, i tretti-... omtrent trettitre års tjeneste har jeg tjent min Herre, og jeg skammer meg over meg selv. Men jeg tenker, hva ville jeg gjøre hvis jeg holdt to konkrete dråper av Hans Blod i hånden min i kveld? Hva skulle jeg gjøre med det? Men, du vet, jeg har hatt i mine hender i kveld, i Hans øyne, noe større, det er de Han har kjøpt ved Sitt Blod, Hans Menighet. Så når jeg holder denne, og saften av disse druene, tenker jeg på det. Han sa: "Jeg skal ikke drikke mer av vintreets frukt, før Jeg drikker den ny med dere i Min Fars Rike." Legg så merke til at etter at syndens krig er over, det første vi gjør når vi når den andre siden, er å ta nattverden, Herrens måltid.

⁵⁹ Og la oss bøye våre hoder nå mens vi velsigner denne vinen. Vår Himmelske Far, når jeg tenker, mens jeg holder denne vinen her som representerer Jesu Blod, hvordan mine synder blir borte gjennom det Blodet som rant. De blir lagt i Forglemselens Hav og blir ikke lenger husket. Og med dette Blodet, en døende gutt lå der på et sykehus en dag, og Du frelste meg. Å Gud, hvor jeg takker Deg, Herre. Og så fikk jeg ansvaret, ved Den Hellige Ånd, til å lede folket til Golgata og vise dem veien Hjem. Takk, Far. Og helliggjør nå denne vinen til dens tiltenkte bruk. Og må enhver person som tar del i dette sakramentet i kveld, motta åndelig og fysisk styrke for reisen som ligger foran. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

[Forsamlingen blir servert nattverd. Tomt område på lydbåndet—Red.]

⁶⁰ Å stå her og se på familiene som kommer inn, og det er slik det vil bli en av disse dager, familie for familie, rad for rad, gruppe for gruppe, en etter en. Når vi møter Ham, hvilken stund det vil bli, når alt menneskelivet som har vært på jorden, som har trodd på Ham og stolt på Ham, vil møtes der på den Dagen. Vil ikke det bli fantastisk? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

⁶¹ Vi må utelate fotvasken i kveld på grunn av vannet. Vi har ikke de rette fasilitetene akkurat nå, og de vil bli fikset ganske snart, håper vi. De har kommet godt i gang og arbeider raskt med det nye tabernaklet. Likevel synes jeg at dette er veldig passende, å ha nattverd på årets begynnelse som dette, denne tiden av dagen.

⁶² Nå, dere som er utenbys fra, kjør veldig forsiktig i morgen når dere drar hjem. Må Gud være med dere. Og dere her i hjemlandet, i nærheten, Gud være med dere og hjelpe dere. Og nå, om Herren vil, og jeg må dra til dette neste møtet som venter i Arizona, og så om Gud vil, vil jeg være tilbake med dere igjen for de *Syv Segl*, og akkurat som jeg har lovet. Jeg ønsker virkelig deres bønner. Jeg trenger dere virkelig sårt, så ikke glem å be for meg. Og må alt gå bra for dere. Og jeg setter virkelig pris på deres oppmøte og hvordan dere har lyttet til det jeg har sagt i Evangeliet. Jeg tror at vi gjør en forandring nå. Og jeg er, jeg takker dere for deres vennlighet.

⁶³ Og mange av dere kjører milevis for å komme og høre en enkel person som meg som prøver å bringe Guds Ord. Jeg er sikker på at det var noe mer enn det dere kom for å høre på utenom meg, for jeg har ikke noe å vise til. Jeg er uuttannet, ingen personlighet, ikke noe med meg. Så når jeg ser folk kjører hundrevis og hundrevis av miles, og står og venter her, klokken to om morgenen, så var det ikke for noe jeg hadde. Det er Kristus. Jeg er så glad for at dere elsker Ham. Og jeg elsker Ham også. Og sammen elsker vi Ham. Og fordi vi elsker Ham, vil vi aldri trenge å skilles. Vi kan skilles en liten stund her, etter som tiden går, men vi vil være sammen igjen. Det har vært min ambisjon, bare å prøve å lede folk til det stedet.

⁶⁴ Og nå begynner et nytt år, jeg ønsker å si, ikke “Godt Nyttår” til dere, jeg ønsker å si dette til dere: “Gud velsigne deg.” Og hvis Han gjør det, er det alt du trenger for det kommende året. Og jeg stoler på at Han vil.

⁶⁵ Og jeg er, ved Hans nåde, skal vi prøve dette neste året, om Han bevarer meg, bevarer dere, ved Hans nåde håper jeg at jeg blir en bedre pastor neste år, enn jeg har vært i år, håper jeg blir en bedre Kristi tjener. Jeg vil prøve hardt å prøve å leve nærmere, mer trofast, for å bringe Budskapet akkurat slik Han gir meg, skal jeg gi Det til dere, så godt jeg kan, ikke holde noe tilbake som Han ønsker at jeg skal gi dere. Jeg skal gjøre alt jeg kan. Og jeg vet dere føler det på samme måte. Dere—dere føler at vi alle ønsker å jobbe sammen nå, for kveldslyset begynner sannelig å bli svakt, og solen er i ferd med å gå ned. Jorden kjølnes av, vi vet det, åndelig sett, menigheten kjølnes av og vekkelsen er over. Vi vet ikke hva som kommer videre, men vi vil stole på Gud for det, hva enn det er. Og nå som vi noen ganger . . .

⁶⁶ Jeg vil at dere skal huske at tabernaklet her har en av de beste pastorene som finnes i verden, broder Orman Neville, en gudfryktig mann, en god mann. Og når jeg er borte, har broder Neville fullt ansvar, akkurat som jeg ville vært her. Tillitsmenn, diakoner og så videre, skal forbli i sine tjenester akkurat som de gjør. Og dette er hovedkvarteret vårt. Det er her vi er—vi er—vi er stasjonert, akkurat her. Billy Paul kommer ikke til å være sammen med meg der ute, bare for møtet, han vil komme tilbake

hit. Virksomheten og alt drives videre her, på akkurat samme måte. Bare fordi jeg drar ut der, det betyr ikke at jeg forlater dere. Jeg bare drar, forstår dere, det er bare en visjon. Jeg vet ikke hva det betyr. Jeg stoler på og tror at det vil være til det beste for hele Menigheten. Og jeg vet det vil være bedre for oss alle, hvis vi følger Herrens ledelse. Det er alt vi vet å gjøre. Det er ikke lett for meg. Jeg husker at jeg en gang før måtte dra bort fra kirken her. Noen av de gamle husker det, hvordan jeg bare ikke klarte det! Jeg elsker mennesker.

⁶⁷ Da jeg var en liten gutt, var jeg ikke elsket, ingen brydde seg om meg da jeg var et barn, og jeg, da jeg fant ut at noen elsket meg, tenkte jeg—jeg at, “jeg ønsker å dø for dem.” Og nå, fordi noen elsker deg, noen bryr seg. Jeg klatret en gang på en stolpe og kroken min skled ut, på en gammel sedertrestolpe, og knuten var høyt oppe, og jeg traff den med sporen min og snudde rundt, falt rundt femten fot og satt fast armen min. En dame skrek, og hun klappet liksom litt på seg selv som *det*. Jeg har alltid likt den damen, hun brydde seg. Hun var en som brydde seg. Og jeg tenkte alltid, “alle som brydde seg om meg, dem elsker jeg.”

⁶⁸ Og her for en stund siden var jeg nede i sentrum, jeg tenkte på tiden som var, og hva Gud har gjort for meg, og jeg setter virkelig pris på det. Og jeg takker dere for deres kjærlighet og fellesskap. Og jeg ville aldri prøve å lede dere feil. Det vil alltid være den rette veien, så langt jeg vet. Og dere er mitt vitne, jeg har aldri sagt noe om meg selv, det har alltid vært Jesus Kristus. Ser dere? Ser dere? Jeg har prøvd å holde meg like så nær til Hans Ord som jeg har klart, for å lede dere og veilede dere til dette punktet.

⁶⁹ Og jeg overgir dere nå i hendene til broder Neville, først i Guds hender, og deretter i broder Nevilles hender, for å være pastor i menigheten og for å våke over arven, inntil jeg kan ha dette møtet og komme tilbake til dere igjen. Stoler på at jeg innen den tid kan gi dere en stor åpenbaring fra Gud, som vil begeistre ethvert hjerte og herliggjøre Guds Menighet.

⁷⁰ Vi pleier å ta nattverd. Jeg ønsker ikke å si noe mer, dere vet hvordan jeg føler det. Og jeg tror sangen som vi skulle synge akkurat nå, *Min tro ser opp til Deg, Du Golgatas Lam*. Og mens vi står og synger den, la oss håndhilse på hverandre og si “Gud velsigne deg”.

Min tro ser opp til Deg,

⁷¹ Velsigne deg, min broder. Gud velsigne deg, søster. Gud velsigne deg, søster.

Frelser . . .

Gud velsigne deg, broder.

. . . Guddommelig.

Nå . . .

. . .? . . .

. . . fullt og helt Din!

La oss nå løfte våre hender til Ham.

Min tro ser opp til Deg,
Du Golgatas Lam,
Guddommelige Frelser;
Hør meg nå mens jeg ber,
Ta all min skyld bort,
Åh la meg fra denne dag
Vær helt og holdent Din!

⁷² “Inntil vi møtes!” La oss synge *Inntil vi møtes igjen*. Bli med nå alle sammen.

Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!
Inntil vi møtes ved Jesu føtter;
Inntil vi møtes!

. . .? . . .

. . . være med dere til vi møtes igjen!

Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!
Inntil vi møtes ved Jesu føtter; (Inntil vi møtes!)
Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!
Gud være med dere inntil vi møtes igjen!

La oss bøye våre hoder nå.

⁷³ Broder Neville, ja, kan ikke du avslutte for oss i bønn? Gud velsigne deg.

62-1231 Kampen
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana USA

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org